kondelő

- Mexikói halottak napja
- 1956 a Műegyetemen
- Örkény
- Sörfőzés
- Vegyészhoroszkóp

A BME VEGYÉSZMÉRNÖKI ÉS BIOMÉRNÖKI KAR HALLGATÓI KÉPVISELET LAPJA

IMPRESSZUM

Főszerkesztő	Cseh Orsolya
Felelős szerkesztők	Bene Balázs Mihály
	Haász Alida
VBK HK Kémlelő-felelős	Benda Bianka
Olvasószerkesztő	Cseh Orsolya
	Dani Boglárka
	Szitár Bence
	Weber Márton
Tördelőszerkesztő	Kuntár Ákos
Írók	Almási Balázs
	Cseh Orsolya
	Dani Boglárka
	Gémes Gergő
	Halasi Soma
	Kovács Zsófia
	Kulcsár Márton
	Nagyházi Márton
	Pató Fanni
	Szitár Bence
	Tápai Vitéz Zsombor
	Weber Márton
Grafika	Hajmási Virág

Kémlelő

A Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar Hallgatói Képviseletének ingyenes kiadványa.
Kiadja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem.

BME VEGYÉSZMÉRNÖKI ÉS BIOMÉRNÖKI KAR 1873

facebook.com/kemlelo instagram.com/kemlelobme kemleloszerk@gmail.com

Főszerkesztői köszöntő

Kedves Olvasóink!

Ősszel a Kémlelő csapata újabb tagokkal bővült, amit remélhetőleg érzékeltek is a cikkek sokszínűségén és stílusán. A tagfelvétel nálunk továbbra is folyamatos, bármikor úgy gondoljátok, hogy szeretnétek a VBK Kari Lap szerkesztői csapatába tartozni, keressetek meg bátran!

A mostani, őszi számunkban olvashattok a mexikói halottak napjáról, Örkény István egyperceseiről és az 1956-os forradalom és szabadságharc műegyetemi előzményeiről.

Természetesen helyet kapott az újságban a közkedvelt Vegyészhoroszkóp, most italok témában boncolgattuk a ködös, beláthatatlan jövőt. Találtok még képregényt, amely a laborba járás jelenlegi körülményeit karikírozza ki. Ezen kívül három darab sudokut is, amelyeket ha helyesen kitöltötök, és a megoldásaitokat elküldítek a kemleloszerk@gmail.com-ra december 1-ig, akkor ajándékot sorsolnak ki számotokra.

Azokat, akiket a szépirodalmi cikkek jobban érdeklik, találnak a Kémlelő őszi számában verseket és elmélázóbb hangulatú írásokat is. Ezek olvasgatása tökéletesen illik egy ködös őszi délután hangulatához, ha már elegetek lett sok teendőből és szeretnétek egy kicsit leereszteni, kiszakadni.

S hogy az ínyencek se aggódjanak, olvashattok egy cikket a sörfőzésről és az ezzel kapcsolatban álló mikrobiológiáról. Illetve elkészíthettek egy egyszerű spenótos tésztát a receptünk segítségével.

Jó olvasást és nagyon sok sikert kívánok a húzósabb hetekhez!

Cseh Orsolya
főszerkesztő

HK jelenti

Kedves Hallgatók!

A Hallgatói Képviselet október 5.-én megválasztotta a Szociális Bizottság elnökének Szabó Kármen Emőkét. A HK jelenti részben néhány kérdést tettünk fel neki.

Mi a motivációd, hogy ebben az irányba kezdtél el tevékenykedni a Hallgatói Képviseletben?

Az elmúlt félévekben én is adtam le szociális pályázatot és nagyon sok segítséget és támogatást kaptam, hogy hiánytalan legyen a pályázatom. Tudom, kell egy alapvető bizalom, hogy ilyen helyzetben valaki merjen segítséget kérni, és én ezt mindig megkaptam. Ezért nagyon hálás is voltam, és aztán eljött egy pont, amikor úgy éreztem, hogy ezt a támogatást és segítséget én is szeretném megadni más hallgatóknak.

Milyen céljaid vannak szociális referensként a jövőben?

Szeretném folytatni azt a fajta munkamorált, amit az elődöm kidolgozott. Igyekszem majd azon dolgozni, hogy a bírálás és a hozzá kapcsolódó tevékenységek minél gördülékenyebben menjenek a jövőben, illetve kialakítani a rendszerben különböző plusz lehetőségeket. Gondolok itt arra, hogy ha létrejön majd az új Szociális rendszer, akkor a pontrendszeren változtassunk, javítsuk ki a jelenleg felmerülő hibákat azért, hogy még jobban tudjunk segíteni a pályázó hallgatóknak.

Véleményed szerint az elmúlt félévekhez képest miben fejlődött a szociális pályázatok elbírálásának folyamata? Mi az, amit szerinted lehetne változtatni?

Ez volt az első félévem bírálóként. Jelenleg azt láttam, hogy a HK-n belül sokan tettek bírálói vizsgát, és ez nagyon megkönnyítette a bírálási időszakokat, hiszen eloszlottuk a munkát. Ezt szeretném a jövőben is tovább vinni. Nem érzem, hogy jelentősen változtatnék bármin is, úgy gondolom, ebben a rendszerben mindenkinek szívügye volt, hogy segítse a hallgatókat, és ezen a területen ez a legfontosabb.

Az 1956-os forradalom és a Műegyetem

Mindenki ismeri az ’56-os forradalom és szabadságharc történetét. Legalábbis egy formáját. Talán hallottatok is a családban személyes, régi történeteket. Azt jól tudjuk, hogy mi lett a vége. De hogy kezdődött mindez? Mik voltak az előzmények, mi vonzott annyi embert az utcára? S főként, ami BME-sként érdekelhet, mi köze ’56-nak a Műegyetemhez?

Orsi

Tavaly, október 23-án este már korán sötét volt, és hideg szél fújt a Duna felől. Talán esett is, erre nem emlékszem. Fekete szövetkabátban a bőröndömet magam után húzva siettem a Szent Gellért-tér fele, el a kampusz mellett, amikor megpillantottam egy öreg bácsit az ’56-os emléktáblánál. Épp egy mécsest gyújtott meg, s helyezte reszketeg kezével a kerítés tövébe. Megtorpantam. Ijesztően megható pillanat volt. Lelassítottam, de nem mertem megszólítani, tapintatlanságnak tartottam. A jelenet olyan élesen megmaradt bennem, hogy idén ősszel utánaolvastam, hogyan is kezdődött minden.

Az ötvenes évek háború utáni nyomora mindenkire kihatott. Az egyetemünkön zsúfolásig tömve voltak a rajztermek és a laborok. Az oktatóknak sem idejük, sem energiájuk nem maradt arra, hogy kutassanak, tanulmányokat írjanak. A hallgatóknak egészen addig a tanévig kötelező volt az orosz nyelv tanulása Képzeljük csak el, hogy a jelenlegi tárgyaink mellett még egy ilyen nehéz nyelv is kötelező lenne, mikor mindenki mérnöki pályára készül! Akkoriban nyolcan laktak egy-egy kollégiumi szobában, s ha épp jó volt a cserépkályha, akkor meleg volt télen, de olvastam olyan esetéről, hogy széthullott (!) a kályha, s az egyetemnek nem volt pénze újra. Mindenki kapott még egy pokrócot, s ezzel meg is oldották a problémát. A melegvíz szintén luxusnak számított.

A szórakozás nem sokban tért el a mostanitól, csak más keretek közt folyt. Moziba, színházba jártak, a bálokban (amiket azóta az AP-k váltották fel) több üvegnyi bort és töményet csempésztek be a kabátjuk alatt, s mikor a bejáratnál egy ott dolgozó hölgy észrevette őket, óriási patália kerekedett. Majd odahívták a főpincért, a legmagasabb fiú a társaságból fölé hajolt, s előadta neki nyugodt hangon, hogy vesznek egy üveg bort az adott vendéglátó helyen, de többre nincs pénzük, hadd egészítsék ki azzal, amit kint vettek. A pincér beleegyezett, s miután dugóhúzóval kinyitotta nekik az összes palackot, koccintott az egyetemistákkal.

A mostani Szent Háromság téren, fent a Várban is működött kollégium. Pont azon a héten, amikor kitört a forradalom, a koli menzán egy hétig nem adtak rendesen vacsorát a hallgatóknak (akkoriban lehetett napi három étkezést kérni). A konyhára ugyanis nem jutott el a megfelelő mennyiségű alapanyag. Voltak olyan ötletek, hogy kivonulnak, és az üres tányérjaikhoz az evőeszközöket ütemesen hozzáverve csörömpölős tüntetést szerveznek, felhívva a figyelmet arra, hogy az ígéretekkel ellentétben a DISZ (Diákok Ifjúsági Szövetsége) nem segíti a diákokat. Senki sem úgy képzelte el, hogy gépfegyverrel és Molotov-koktéllal kínálják meg az orosz tankokat, közülük sok katona azt gondolta, hogy a Szuezi-csatornához vezényelték ki.

Október 22-én, délután öt órakor a K épület aulája tömve volt a több száz műegyetemistával. A karzaton is lógtak, diákgyűlést tartottak. Kezdetben csak a fent említett problémákat kívánták orvosolni, de ilyen nyomorult körülmények között hamar tetőfokára hágott a hangulat. Egy korábbi visszaemlékezés alapján a következők történtek:

Ment a szokásos ígérgetés a jobb életkörülményekről, majd egy vékony testalkatú fiú felküzdötte magát a mikrofonhoz és belekiabált:

- Szegedről jöttem, beszélni akarok! – az éppen gyűlést tartók nem akarták odaengedni, a termen meglepettség és feszültség hullámzott végig. Ez valóban lehetséges lenne? A szegedi fiút lefogták, s próbálták visszatartani. Ekkor bekiabált valaki a műegyetemisták közül:

- Hagyjátok beszélni! – Néma csend lett, izzott a levegő. Csak úgy nem beszélhetett akárki, mindent előre le kellett egyeztetni a felsőbb hatalmakkal. Aztán valaki a tömegben bátortalanul elkezdett tapsolni. Egyre többen követték, írták azok, akik ott voltak. Felemelő volt a hangulat, borzongás futott végig a termen. Már többszázan tapsoltak állva, a szegedi fiút pedig az őt visszafogók tanácstalan pillantásokat váltva elengedték. Délután öt órakor megalakult a Műegyetemen a MEFESZ. Innentől már nem lehetett megállítani az eseményeket, már nem diákproblémák voltak terítéken, hanem országos gondok.

De ki mondta ki először, hogy menjenek a ruszkik haza? Az egyik visszaemlékezés szerint egy dadogós fiú lépett a mikrofonhoz (szemüveges, sötét hajú srácnak tudom elképzelni), s lassan ennyit kérdezett:

- Mi lenne, ha kimennének az oroszok? – újabb csend, majd a kitörő ováció. Egy bajuszos srác elkiabálta magát:

- Követeljük a szovjet csapatok azonnali kivonulását az országunkból! – Talán ez lehetett az a pont, amikor már szikrázott a levegő, senkit sem érdekelt az egész héten elmaradt vacsora, az egyetemisták cselekedni akartak.

Ekkor tért vissza a háromfős delegáció a Rádió épületétől: nem engedték beolvasni azt a 16 pontot, ami a forradalom politikai programja volt. Úgy döntöttek, hogy '48 mintájára lefoglalnak egy nyomdát és elkezdik terjeszteni a pontokat, és hogy a lengyel néppel szolidaritást vállaló tüntetést szerveznek a Bem szoborhoz. Ekkor egy tanár úgy érezte, ez az a pillanat, amikor le kell hűteni a forrongó ifjúságot.

Marián István, egy sűrű, fekete szemöldökű alacsonyabb férfi, aki alezredes és párttag volt, elordította magát:

- Csönd! – néma csend lett. A diákok elhallgattak. – Fiúk! – folytatta, s a megszólítás meglepte a hallgatóságot. Rávilágított arra, hogyha

most este elindulnak nyomdát keresni több százan, azonnal az ÁVO karmaiban kötnek ki, nem fognak kesztyűs kézzel bánni a diákokkal. Arra kérte őket, hogy nyugodjanak le, szereznek hivatalos engedélyt. – S ha jól végezzük a dolgunkat, holnap estére velünk lesz az egész város. Én az első sorban megyek majd veletek.

Délután három órára beszélték meg a tüntetést, s hogy nem akartak komolyabb balhét, az is bizonyítja, hogy néma felvonulásban állapodtak meg. Nem fogunk jelszavakat kántálni, mert csak egy ilyen demonstráció méltó hozzánk, mondták. Senki sem akarta kivívni a hatalom erőszakos fellépését.

Éjfél körül véget ért a gyűlés a K-ban, a csendes Gellért-tér megtelt a több száz fegyelmezett mérnökhallgatóval, akik hazafele igyekeztek. A 63-as villamoson nyüzsögtek, mindenkit felkavart az aznap esti diákgyűlés. Egy középkorú férfi megszólította a diákokat:

- Jól van gyerekek, csak így tovább, holnapután már egész Európa rólatok fog beszélni!

Másnap káosz uralkodott az egyetemen, mindenki fel-alá rohangált a folyosókon, az oktatók többsége elegánsan kiöltözött, feketét vagy sötétkéket viselt, ezzel is kifejezve néma egyetértését. Terjedt a tüntetés híre Budapest egyetemein és a gyárakban. Még mindig nem lehetett tudni, hogy engedélyezik-e vagy sem, délelőtt még úgy tűnt, betiltják a demonstrációt. S ha illegális, akkor is menjenek? A hatalom rájött, hogy ennyi embert már nem lesznek képesek visszatartani, 14:23-kor a Kossuth rádió megszakította a jelenlegi adását, és beolvasták: engedélyezik a felvonulást. Az órák nagy része elmaradt. Egy visszaemlékezésben az alábbi esetet olvastam:

Mechanika előadásra készültek, amikor valaki kiszaladt az oktatóhoz a hallgatók közül, tiszteletteljesen köszöntötte, és megkérte, halassza el az előadást, hogy mindenki felkészülhessen a felvonulásra; egész éjszaka üléseztek, és elfogadták a pontokat. A professzor azt válaszolta:

- Meghajlok a hallgatóság akarata előtt – letette a krétát az asztalra, meghajolt és kiment a teremből.

Délután három óra előtt fiatalok tolongtak az egyetem udvarán. Mérnöki precizitással tartották magukat a fegyelmezett, néma tüntetés elvéhez, tízesével felsorakoztak és egymásba karoltak, hogy ne férkőzzenek közéjük provokátorok. Elindultak, át a Gellért-téren, el a még Dunába robbantott Erzsébet-híd mellett, s némák maradtak. Mikor a Bem szoborhoz értek, már több lyukas, vagy címer nélküli zászló lengett az ablakokban. Voltak egyetemista lányok, akik rúzzsal rajzolták fel a Kossuth-címert a zászlóra. Megkoszorúzták a Bem szobrot, sokan csatlakoztak hozzájuk, elénekelték a Himnuszt, majd mindenki ment a dolgára. Olvastam olyanról, aki a hét órakor osztandó vacsorára igyekezett vissza a Várba. Teli hassal senki nem vonulna ki az utcára. Itt a Műegyetem szerepe véget is ért a forradalomban.

Persze nagyon sok hallgató vett részt a további harcokban, innentől megszűnt a fegyelmezettség, a Margit-hídon a tömeg '48-as Kossuth-nótákat énekelve vonult át a Parlamenthez, hallani akarták Nagy Imrét. Mások lelkesen siettek a Sztálin-szoborhoz.

- Ma este ledöntjük a szobrot! – A hangulat ekkor már megváltozott, vadul kanyargó teherautókra ugráltak fel és olyanokat kiabáltak, hogy „Vesszen Rákosi!", „Most vagy soha!", „Ruszkik haza!", „Kötelet a kopasznak!".

A diktátor szobra még holta után is nehezen adta meg magát, háromszor szakadt el a nyakába vetett kötél. Két órába telt ledönteni, lánghegesztéssel gyengítették meg az anyagot. A szomszéd épületről leverték a vörös csillagot.

Mikor a rádió épületét ostromolták – mint tudjuk – elszabadult a pokol. Itt szerzett halálos sebesülést a Műegyetem első halottja, Bartók József, egy másodéves villamosmérnök hallgató. Még aznap éjjel meghalt a kórházban.

Innentől mind tudjuk, hogyan folytatódott a történet, s mi lett a vége. Harcok, néma csönd, győzött a forradalom, majd a visszatérő orosz tankok, megtorlás, börtön és halálos ítéletek. Akadt olyan is a hallgatók között, aki átállt a forradalom elnyomói közé, s az összes frusztrációját a kihallgatottakon levezetve vallatta többek közt az egyetem professzorait is.

S engedjétek meg, hogy egy olyan szakállas viccel üssem el a téma innentől komorba forduló hangulatát, amit biztosan mindnyájan hallottatok már:

Miért nincs a Műegyetemen őszi szünet? '56-ban volt utoljára, azt' akkor is mi lett belőle!

Források: Horváth Zsolt, Műegyetem 1956-57 és Frivaldszky János: Ötvenhat műegyetemistái c. könyve

Az tetoválásról – ki, mikor, miért, hogyan?

A tetoválások egyre elterjedtebbek napjainkban. Mindenkinek van legalább egy barátja, rokona, sőt, tanára is, akik a bőrükre mintákat varrattak. A tetoválás azonban nem egy mai találmány, már az ókorban is különféle célokra használták az emberek. Biztos te is, kedves Olvasóm, elgondolkoztál már rajta legalább egyszer, hogy milyen lenne tetkót készíttetni!

W.Marci

A tetoválások jelentése, elfogadottsága szinte percről percre változik. Ami ma még menő, holnapra lehet, hogy klisévé alakul. Amiért ma dicsérnek, lehet, hogy később kinézésre ad okot. Megéri-e tehát tetováltatni? A válaszhoz tekintsünk bele a művészet ezen ágának történetébe!

Az első ismert tetoválást Ötzin, az Alpokban talált mumifikálódott férfin találták meg, korát körülbelül 5000 évre becsülik. Mind az egyiptomi, mind a mezopotámiai tárgyi emlékeinken találhatók utalások egyes emberek tetoválásaira, így valószínűleg már akkor is alkalmazták a bőr díszítésének ezen módját. Ugyanígy készítettek tetoválásokat a rómaiak és a görögök is.

A Római Birodalom ezeket a varrásokat főként a rabszolgák és a bűnözők megjelölésére alkalmazták. Ezzel szemben a trákoknál a tetoválás kifejezetten az előkelőség jele volt! Japánban másrészről a közemberek hordtak színes tetoválásokat, ugyanis náluk kizárólag az uralkodó hordhatott színes ruhákat, így nekik máshogy kellett megoldaniuk a divatos viselet kérdését. Így terjedt el a ma is ismert, teljes testet fedő tetoválás a japánoknál az 1700-as években. Előtte azonban ők is csak a bűnözőket jelölték meg a homlokukra felvarrott mintákkal. Különféle afrikai, amerikai és óceániai népeknél is megfigyelhető volt a tetoválások díszítési célokra történő használata.

Európába Cook kapitány hajósai hozták be a tetoválás szokását. Ők honosították meg a „tattoo” angol kifejezést is, mely a tahitii „tatau (nyomot hagyni)” kifejezésből ered.

A tetoválás célja régebben főként a társadalmi hovatartozást volt hivatott kifejezni. Minél több tetoválása volt például a különféle törzsek tagjainak, annál előkelőbbnek számítottak. Emellett sok népnek saját tetoválása volt, mellyel meg tudták állapítani egy-egy személy törzsi hovatartozását.

A 19-20. században a tetoválást betiltották Európában, ekkor terjedt el a börtönökben a börtöntetkó (hiszen amit nem szabad megcsinálni, ott megteszik). Az itt elkészült mintákat azonban kontármódon összekevert festékanyagokkal vitték a bőr alá, melyek gyakran tartalmaztak fémeket, így egy időben az orvosok a tetovált emberektől megtagadták az MRI felvétel készítését, hiszen az óriási mágnesként viselkedik. A többit képzeljük hozzá, ha nagyon szeretnénk.

Manapság a tetoválások változatos fogadtatásban részesülnek. Hazánkban a munkaadók szabadon dönthetnek egy-egy tetovált ember felvételéről, és bár régebben ők hátrányból indultak, ma már ez kezd elkopni, lévén minden második embernek van jól látható bőrdíszítése. Ellenben például Németországban egyes állások betöltéséhez (például a rendőröknek) jogilag is kifejezetten tilos szembetűnő tetoválást viselni (hiszen ez konfliktusforrás lehet munka közben).

Szeretnél tetováltatni, de félsz a későbbi állásinterjúktól? A megjelenés alapján elszenvedett diszkrimináció néhány munkakörbe való felvételnél itthon is gondot jelenthet. Ha te tudod, hogy a karriered során sokszor kell a nyilvánosság elé állnod, vagy a fogyasztókkal személyesen érintkezned, akkor bizony átgondolandó egy-egy feltűnő tetoválás készíttetése. A bank- és pénzügyiszektor például háklis ezekre, de esélyeid jelentősen romlanak akkor is, ha véletlenül valamelyik miniszteri pozíciót pályáznád meg így (nem értem, miért tennéd). A mérnöki állásoknál azonban a munkál-

tatók elsősorban a fiatalos kreativitást és a tudást tartják szem előtt, így itt kicsi kockázatot jelent a varratás.

Oké, most valószínűleg az első aggályaidat, kedves Olvasóm, sikerült eloszlatni. Sokszor hallhatjuk azonban, hogy a tetováltatás – most kapaszkodj meg – fáj. Ez bizony így van, de ez önmagában ne riasszon el a dologtól! A varratás olyan, mint egy nagyon csúnyára sikeredett szakítás: konstans fájdalomfaktorral jár, mely az elején a legrosszabb, de aztán hamar hozzászokik az ember. Persze ez függ attól is, hogy hova, mekkora mintát készíttetsz. Ugyanezen tényezőktől függ az is, hogy mennyire leszel „tetkómásnapos", azaz a szervezeted az állandó terhelést mennyi ideig jutalmazza erős fáradékonysággal. Tipp: ha véletlenül tetováltatsz, semmiképp se egy fontos ZH előtti pár napban csináld!

Szóval már nem félsz az állásinterjúktól, és az egyetem melletti fájdalomból se volt még elég (no meg édesanyád is elfogadta nagy nehezen a dolgot), a minták választéka a végtelen felé rúg, de hadd legyen egy-két javaslatom hozzád!

Beszéljünk a klisékről! Ez az a jelenség, amikor mindenki egyedi próbál lenni, és épp ezért senkinek nem jön össze. Egyikünk sem szeret klisés lenni, így a sablonminták felvarrását csak akkor ajánlom, ha évek óta ezért epekedsz. Számíthatsz rá, hogy bármit is varratsz, a „Miért pont ezt?" kérdések hadával kell majd elbánnod. Ilyenkor jó érzés egy történetet, emléket, emóciót elmesélni. Tényleg, nincs rossz válasz, csak egy: „Mert hirtelen ez tetszett meg."

A tetoválások eltávolíttatása egy hosszadalmas és eléggé fájdalmas művelet, és soha nem tökéletes (a jelenlegi sárga és piros színanyagok például az életben nem jönnek ki többé). Ha nem kötődsz a mintádhoz, lehet, hogy később meg fogod bánni a dolgot! Sokak ezért nem is tetováltatnak: félnek, hogy megunják a mintát, de addigra már nincs visszaút. Én ezt úgy fogom fel, hogy lehet, hogy később már nem fog annyira tetszeni, de emlékeztetni fog arra, aki te a varratáskor voltál. Olyan ez, mint egy bőrben vezetett napló; ha kötődtél a tetoválásodhoz, akkor nem tudod megunni. Válassz tehát bölcsen, és sose hirtelen felindulásból! Ha ma tetszik egy ötlet, és fél év múlva még mindig vágysz rá, akkor nem tévedhetsz!

Végül pedig egy utolsó jó tanács: a tetoválásod legyen drága. Nem úgy, ahogy nagyinak a kiscicája, hanem hogy a pénzben kifejezhető értéke lendüljön túl a Stoczek menza diákmenüjének eszmei értékén. Képzeld el, kedves Olvasóm, hogy nagy nehezen leküzdted az aggályaidat, végre szüleid sem akarnak kitagadni a családból a döntésedért, és erre az olcsó tetoválóművészed elcseszi az egyik vonalat/olyan rossz festéket használ, hogy már másnapra kifakul a mintád/olyan elavult technológiát használ, hogy akár késsel is felvihetné a mintát/részeg. Mivel a tetkó valószínűleg az egész életeden végigkísér majd, érdemes rendes összegeket rászánni a dologra. A jobb tetoválószalonok arról ismerhetők fel, hogy a legegyszerűbb mintáért is egy „beugró" 20 000 Ft-ot elkérnek, ám utána már az ár a minta bonyolódásával nem növekszik olyan intenzíven.

Remélem, tudtam segíteni Neked egy döntés meghozatalában, vagy legalább elszórakoztattalak a tetoválás történetével! Sok sikert és kitartást kívánok mindenkinek a félév egyéb fájdalmaihoz!

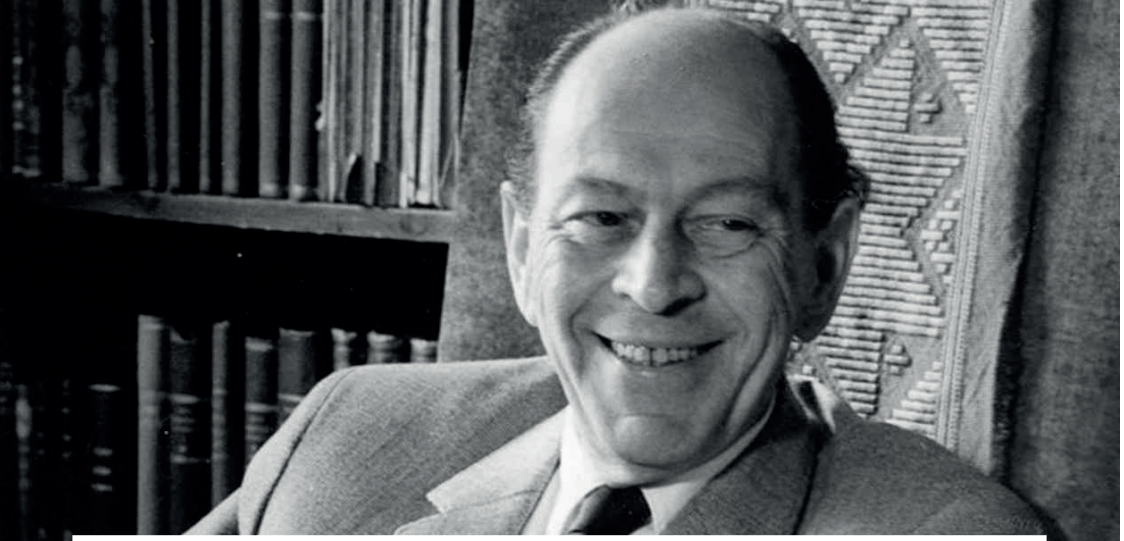

Örkény István – Miért szeretjük annyira?

Sokan úgy gondolják, hogy a műszaki beállítottságú embereket a hideg rázza már csak a szépirodalom szó hallatán is, pedig ez egyáltalán nem igaz. Elég csak ellenpéldaként az orvosi tanulmányok iránt érdeklődő Kosztolányi Dezsőre vagy Csáth Gézára gondolni. Na, és mi a helyzet Örkény Istvánnal? Azzal a kiemelkedő irodalmárral, akinek a méltán híres Egyperceseket, vagy a Tótékat köszönhetjük?

Bence

Örkény István a BME-n szerzett vegyészmérnöki diplomát. Bizony-bizony. A híres író ugyanúgy a CH padjait koptatta, mint te, kedves Olvasóm! Édesapja patikus volt, ezért nem csoda, hogy az ifjú Örkény hasonló irányban tanult tovább. Szó sincs arról, hogy ne szerette volna a kémiát, éppen ellenkezőleg! Egyszer így nyilatkozott tanulmányaival kapcsolatban:

"Az egyetem elvégzése számomra nem volt teher, vagy szenvedés. Még ma is egy kicsit különlegessé teszi a helyzetemet a magyar irodalomban... Én a természettudományok felől jöttem, ezt a gondolkodást sajátítottam el és ezt nagyon szerettem. Nagyon egyszerűen szólva, a kémia nyelvén leírható egy képlet. Csodálatos egyezése az elméletnek és a gyakorlatnak, a gondolat megvalósításának... Az egész kémia egy tiszta világos képlet. Ez az a tiszta világosság, amit egész életemben szerettem, mindennek a legegyszerűbb és legvilágosabb megfogalmazását, az értelmet."

Drámái és novellái már életében is hatalmas rajongótábort tudhattak maguk mögött. Számos magyar és nemzetközi díjat kapott értük, amit egyáltalán nem csodálok. Az író stílusa magával ragad minden embert, aki egyszer csak kezébe vesz egy Örkény kötetet.

Első műve, mely a kezembe került gimnázium alatt a Tóték című drámája volt. Emlékszem, az irodalomtanárom adta oda, hogy szerinte nagyon tetszene nekem. Akkoriban rengeteg dolgom volt, nagyon nehezen vettem rá magam az olvasásra, viszont az első néhány oldal után a történet annyira magába szippantott, hogy még azon az estén elolvastam. Kétszer.

A helyszínek megelevenedtek előttem, legyen szó Tóték házáról, vagy csak egy egyszerű utcaképről. Minden karakter egyéniség, a rövid történet ellenére is sokrétűek. A cselekmény gyakran vesz váratlan fordulatot, ami sokszor nem látható előre. Ez volt az egyik olyan dolog, ami megfogott a történetben. A másik a HUMOR volt. Csupa nagy betűvel írva.

Örkény István nagyon jó humorérzékkel rendelkezett. Emlékszem, két percenként nevettem fel hangosan az olvasás során. Az író gyakran él helyzetkomédiával, amit sokszor fekete humorral fűszerez meg. Sosem lehet előre tudni, melyik karakter cselekedetén fogunk visítva felkacagni. A befejezés pedig zseniális. A történetet egy nagyon meghökkentő, hirtelen mozzanat zárja. Talán a legjobb csattanó, amivel eddigi olvasmányaim során találkoztam.

A Tóték után pedig hamar rákaptam az Egypercesekre is. Az egyperces novellák műfaját Örkény István alkotta meg. Rövidek, mégis filozofikusak. Volt, hogy egy íráson napokig gondolkodtam, mire rájöttem, hogy mi benne a mögöttes tartalom. A hangulatvilága remek képet fest a korról. Az emberek gondolkodásmódja és hozzáállása a mindennapokhoz lenyűgözően élethű.

Az Egypercesek közül személyes kedvencem „Az óbudai ikrek" című remekmű. Több kisebb, de egybefüggő szövegről van szó, ahol végig követhetünk egy nem mindennapi eseményt egészen különböző nézőpontokból. Ebben a novellában az fogott meg a legjobban, hogy egy szenzációs hír megítélése különböző távlatokból mennyire eltérő lehet.

A meglepetés erejét használja humorkeltés céljából az író a „Makacs sajtóhiba" művében. A pontos és részletes megfogalmazás egy furcsa és váratlan fordulatot hoz, amire nem számít az olvasó. Ennek a groteszk ábrázolásnak ellenkezőjét is szívesen használja, amikor egy valóságtól elragaszkodó információt kezel úgy, mintha az teljesen hétköznapi lenne. Erre teljesen jó példa az „Egy pocsolya emlékiratai" című novellája.

Ne feledjétek: Örkény István művei annyira könnyedek és magával ragadóak, hogy ha elkezditek, nem fogjátok tudni abbahagyni! Remélem kedvet kaptatok, hogy fellapozzátok az Egyperceseket, vagy netalán a Tótékat. Jó könyvbújást kívánok mindenkinek! (Vagy pedig olvassátok be a Kultúr Wécében található QR-kódot!)

Szomjas vegyészhoroszkóp

Ursula, a tibeti tisztánrektifikáló ismét jósol a kedves szomjas hallgatóknak! Ezúttal minden jegynek a neki legmegfelelőbb innivalót ajánlja, mely aurapajzsként védi őket az őszi hideg, a korona, a pestis és a pótvizsgák fertelmes rémei ellen!

Marci

KOS – Long Island iced tea

A klasszikus tea a múlté ezen az őszön! A kos jegyben születettek különleges erőt meríthetnek ebből az italból, mert a fogantatásuk idején van az ital kereskedelmi forgalmának csúcsa. Ehhez pedig jól illeszkedik a Jupiter pályaszöge, valamint a nióbium világpiaci ára is. Az ital további előnye, hogy még nappal el lehet kezdeni vedelni, mert a teaidő klasszikusan délután öt órát jelent.

BIKA – macifröccs

Hm, ami azt illeti, ehhez a jegyhez bikavért jósolt az egykristály-gömböm, de túl olcsó poénnak tartottam, úgyhogy felhúztam nekik egy kis szörpikével. Amúgy is hasznos ilyen szeles, hűvös, járványos időben a vitaminok pótlása, az efféle gyümölcsszirupokat úgyis sokszor E-300-zal, azaz aszkorbinsavval tartósítják. Tessék, még egy indok ennek az olcsó italnak a bátor fogyasztására! Éljenek az E-számok!

IKREK – Bakter kevert

Az elmúlt nyolc évben, míg tibeti vegykonyhámban rektifikáltam a kedves BME-s hallgatóknak a tündéri-tiszta jóslatokat, egyszer sem volt olyan finom keverT inni, mint pályám kezdetén, amikor ezt a fél literes kivitelű, opálbarna italt iszogattam egy jóstovábbképző-táborban! Cirkalmas betűi a címkéjén ma is cirógatják aurámon ejtett sebeim aurikus hegeit...

RÁK – gin-tonik

A rákokra a boróka üdesége és a tonik lélekemelő kinintartalma lesz majd a legjobb hatással az ősszel! Koboldjaim kiszámították titkos vegykonyhámban, hogy 7,78 liter ilyen koktél elfogyasztása nemcsak eltünteti a zh-időszak-okozta ráncaikat, hanem még láthatatlanná is teszi őket egy órára. Próbálják csak ki bátran: de ne feledjék, hogy a ruházatot nem tünteti el, így azokat ivás során le kell vetni, különben nem lesz valóban láthatatlan az alany.

OROSZLÁN – tokaji aszú

Nem is ihat mást egy igazi oroszlán, csak a legkiválóbb desszertbort! Emellett is egy csomó édességet látok a jövendőben, nemcsak cukorkákat, habcsókokat, puszedliket, hanem az utóbbi öt év összes országtortáját is. Az ideihez különösen jól illene az aszú. Ilyen édes látomás praxisomban akkor fordul elő, ha szakítás, II. típusú diabétesz vagy kialvatlanság leselkedik az illetőre. Legyetek résen!

SZŰZ – ágyas pálinka

Erős! Az ősz a legtöbb gyümölcsöt szépen beérleli, az egykristály-gömböm alma-, Birs- és körtedominanciát érez az éterben. Mindegyik jó választás. A látomás ágyas része viszont általában lustálkodást jelez elő. A legnagyobb jóindulatot kell magamra erőltetni, hogy ezt annak előjeleként értelmezzem, hogy rövid vizsgaidőszak vár a szüzekre.

MÉRLEG – konyak

Legendák mesélik, hogy egy tiszteletreméltó vegyész mondogatta ifjabb kollégáinak a következő kis aforizmát: reggel konyak, este konyak – attól leszünk mozgékonyak! Azt hiszem, ennél nem is kell több magyarázatot fűznöm a mérlegek jóslatához.

SKORPIÓ – ánizslikőr

Ezt a fajtát csinálják mindenütt a mediterrán országokban. Nem csoda, hogy az álmodozó skorpiók esze is ilyen langyos vidékeken jár ebben a hűvös időben. Az ánizsaldehid (PhOMe) bénította elmére szerencsére nem vonatkoznak az utazási korlátozások, Athénban, Rómában és Jaffában is andaloghatunk – biztonságosan, gondolatban. Még hogy meddő képzelgés? Dehogyis, kérem! Gondoljon csak bele mindegyik skorpió: nemcsak a távoli tájak és a likőr képzeletbeli, de a másnaposság is.

NYILAS – Kőbányai

Mivel most nincs kőbányai metró, pótolni kell kőbányai sörrel. Ennek ugyan nincs sok értelme, de legalább a tétje sem túl nagy. A nyilas jegyben születettek mostanában jelentős változásokon mennek keresztül, akárcsak a hármas metró, csak ne szokjanak rá a füstölésre! Egy függőség épp elég. Tudtátok, hogy régen (úgy 170 éve) Kőbányán bort is készítettek? Mióta azt is elvitte a filoxéra, azóta van borpótló sör Kőbányán.

BAK – Unicum

A bakok mágikus auráját ezen az őszön a keserűlikőrök császára támogathatja, no meg a gyártójuk, akik nevét sajtóetikai okokból nem szabad leírni, de hát úgyis mind tudjuk. Elkeserítő lehet egy keserűtől várni az eredményességet, de fehéren-feketén mutatja az egykristály-gömböm mágikus kromatogramja, hogy az Unicum fogyasztók 70%-a jobb egészségben él, mint... lássuk csak... a többi 30%.

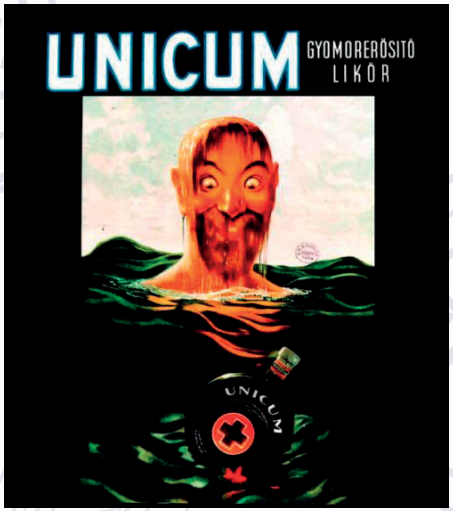

VÍZÖNTŐ – színészfröccs

Olvasom a szakirodalomban, hogy a színészfröccs két deci szódavíz – langyosan. Stílusosan, tiszta víz a pohárba. Ne búslakodjunk az alkohol einstandja miatt, és adjuk meg a színészfröccsnek járó illő tiszteletet: tiszta vízre és higgadt józanságra igencsak szükség van ezekben a nehéz időkben, nem igaz?

HALAK – abszint

A legutóbb támogatást nyertem egy aurafotó-berendezés beüzemelésére. A halak ebben a hónapban illusztrált jóslatot kapnak, lássák, hogy fognak üldögélni az abszintos pohárkájuk felett az ősz végére.

Minden, amit a mexikói halottak napjáról tudni akartál

A Halloweenről többségünknek az amerikai kultúrában megjelenő ünnep jut eszébe, amelynek napja október 31-e. Ilyenkor a gyerekek mindenféle félelmetes jelmezben járják az utcákat, és minden házba becsöngetnek csokoládé és édesség reményében. Azonban Amerika más részein a halottak napján egy másféle, de annál különlegesebb hagyomány él, a Día de Los Muertos.

K.Marci

Az ünnep Mexikóból ered, amelyet idővel több dél-amerikai ország is átvett. Ez az esemény több kultúrát egyesít: európait (főleg spanyolt), katolikust és aztékot. Elsősorban az utóbbinak köszönhető az egész ünnep szelleme: a híres kidíszített koponya és csontváz, mint szimbólum az azték kultúrából ered. Koponya alakú cukorkákat készítenek, sokan színezett koponya maszkot és arcfestéket viselnek, illetve csontváz kinézetű bábokat fabrikálnak a gyerekeknek. Picit félelmetesek lehetnek a koponyák, azonban ezekkel nem csak a halált, hanem magát az újjászületést is szimbolizálják. Ugyanígy a halálról való pozitívabb filozófia is tőlük ered: nem tragédiának élik meg, egyszerűen csak az élet részének tartják, ami egyszer mindenkiért eljön. Emiatt is tartják a megemlékezést egy nagyon fontos dolognak, mivel ez az, ami az elhunyt szeretteiket életben tartja, így nem vesznek el a feledés homályában. Az elmúlás női alakot ölt, a csontvázak is főleg hölgy-csontvázra hasonlítanak, mivel a 'halál' szó náluk nőnemű főnév.

Katolikus hagyományokhoz hasonlóan – mivel az ország kb. 82%-a római katolikus vallást gyakorol – a halottak napját november 2-án ünneplik, azonban ez már november 1-én elkezdődik.

A rituálé része, hogy oltárt állítanak az elhunytaknak, aminek szintén szimbolikus jelentése van. Leggyakrabban ezek hétszintesek, mivel a léleknek hét szinten kell áthaladnia, csak ezután térhet nyugalomra. Előfordulnak még két és háromszintes oltárok is, hasonló jelentéstartalommal. Az oltáron általában négy gyertyát gyújtanak, melyet virágokkal, főleg narancssárga nagy büdöskével díszítenek (amit a „halottak virágának" neveznek). Fontos, hogy az elhunyt fényképe is rákerüljön, illetve, hogy kedvenc ételei és italai is helyet kapjanak. Ugyanis úgy hiszik, ekkor a holtak felkelnek örök álmukból, hogy ezt a napot szeretteik körében tölthessék. Emiatt kell a kedvenc ételük, italuk, illetve egy pohár víz, hogy szomjukat is tudják csillapítani. Az egyik polcra mexikói meztelen kutyát ábrázoló szobrot tesznek, ami az azték kultúra szerint az elhunytakat kísérte át a halottak folyóján. Az oltár elé festett fűrészport szórnak, ami a múlandóságra emlékeztet (porból lettél, porrá leszel).

Másik fontos elem, hogy a sírokat rendbe rakják és kidekorálják. Az oltáron elhelyezett étel sem veszik kárba, később itt a család közösen elfogyasztja. Sokan a temetőben éjszakáznak, illetve együtt énekelnek és zenélnek, ehhez gyakran muzsikosokat is hívatnak.

Érdekesség, hogy a 2015-ös James Bond film, a Spectre - A fantom visszatér nyitójelenete egy Mexikóvárosban megrendezett halottak napi felvonuláson kezdődik. Addig azonban nem volt még ilyen fesztivál a fővárosban. A film hatására azóta minden év október 31-én rendeznek felvonulást, amire negyedmillió látogató érkezik.

Ha a mexikói halottkultusz hangulatát szeretnénk megélni, a Coco című Disney rajzfilmmel nem foghatunk mellé. A történet az ünnep idején játszódik és tele van a mexikói kultúra elemeivel. Azonban, ha ezt inkább társasjátékkal tennénk meg, a Skull - Koponyák játéka is tökéletes választás, amennyiben a játékosok jól tudnak pókerarcot vágni.

Versek Tőlünk Neked

Orsi: Szeptember 18-ra

Valaki jár a fák hegyén,
De te osonsz a lelkemen.
Elnyúlt Duna-hidak ásítnak,
S alszanak el csendesen.
A hűs hajnalban eső szitál,
S kóborlunk a Móriczon,
Egy kapualjban mosolyogsz rám,
S én bizseregve olvadok.
Még pianoban játszol a testemen,
S a zöldes maszk felett
Obszidián a két szemed.
A lelkünkön a napfelkelték
részegek.

Balu: Koli Kör

Este van este van
Ki-ki nyugalomba
Magából sörszagot
A koli ontja

Cigaretta füst oson be az ablakomon
Laptopomon töltődik a '13 okom'
A szomszédban egy párocska halkan szexel
Végezve a lány házit ír a fiú pizzát rendel

A fürdőben tenyészik a falon penészvirág
Az ablakomon beszállnak a szúnyog-bestiák
A konyhában szabadon hagyott kaja
A hangyák és cápázók asztala

Olykor lecsapják a biztosítékot
Ami elindítja a Facebook-poszt tajtékot
Wc papírból sosem lehet elég
Az párnázza ki összes nadrágom zsebét

Kizárni talán még nem sikerült magam
De a szobatársammal megesik minduntalan
Ha főzni megyek viszont nem váratlan
Hogy háromszor fordulok mire minden nálam van

Ha elkapod a Csocsóban a szombat esti lázat
Hétfőn már karanténból nézed az órákat
De sebaj hiszen maszkot mindenki visel
Heti egy napot járok be de az is megvisel

Hotel Négy Évszak

A földkerekség közepén időtlen idők óta áll egy elegáns, patinás szálloda. Az út túloldalán, az épülettel szemben egy aggastyán ül egy padon. Leülök mellé, majd néhány pillanatnyi csend után mesélni kezdi a különleges, egyszobás hotel és vendégei történetét.

Fanni

Minden évben Tavasz kisasszony az első vendég. A szálloda személyzete még javában takarítja a szobát, de a kisasszony már a bejárat előtt türelmetlenkedik. Végre elfoglalhatja a szállást, ahol nagyjából mindig három hónapot marad. Amikor kilép az ajtón, rögtön az elegáns zöld ruháját pillantom meg. A szoknyáját nyíló virágok és madárfészkek díszítik. A feje felett zümmögő méhecskék és csivitelő madárkák röpködnek glóriaként. Az öltözékét az esőcseppekből font karkötő és nyaklánc egészíti ki; a cseppek minden mozdulatánál csilingelve ütődnek egymáshoz.

A környéken való idejét a természetben tölti. A lába nyomában virágok nyílnak, madarak kezdenek dalolni, újjáéled az erdő. Néha csilingelő hangon énekelni kezd, ekkor virágba borulnak a fák, máskor keserves sírás vesz rajta erőt, ilyenkor megnyílnak az ég csatornái.

Tavasz után Nyár asszony foglalja el a szobát. Egyik évben jóval később érkezik, mint ahogy várják – a személyzet türelmetlenkedve vizslatja a tájat – máskor meg egy szempillantás alatt beköltözik, szinte észre sem vesszük az út túloldaláról.

Nyár asszony az itt tartózkodása alatt keresztül-kasul bejárja a környéket. Már messziről fel lehet ismerni tűzvörös ruhájáról, melynek éke a színes, illatos virágok és a vidám gyümölcsök. Feje felett a napsugarak fonnak királynői fejéket, aminél szebbet el sem lehet képzelni. A napjait az erdőben és a tisztásokon tölti: amerre elhalad, gyümölcsök mosolyognak rá a fák ágai közül, a tisztás növényei bólogatva köszöntik a látogatót.

Vidáman járja be a környéket, szinte sosincs rossz kedve. Azonban, ha dühös lesz, a hívására gyorsan összegyülekeznek a felhők a fejünk felett, és kitör az égi háború.

Nyár nagyon szereti ezt a vidéket. Miután el kell mennie, még napokon keresztül újra és újra visszatér. A szobájába ugyan már beköltözött Ősz úr, de ez őt cseppet sem zavarja; a környéken barangol, és felmelegíti az ott lakók szívét és napját.

Ősz úr leggyakrabban esőből szőtt kalapjában és csípős szelet árasztó köpenyében érkezik. A lakóhelye elfoglalása után a szálloda ajtajából figyeli a tájat: amíg Nyár a közelben bóklászik, nem nagyon hagyja el az épület közelségét. A ruházata rendkívül egyszerűnek tűnik az út túloldaláról. Élére hajtott barna nadrágot, valamint színpompás falevelekből varrt zakót visel.

Nyár végleges távozása után szemügyre veszi lakóhelye környezetét. Az erdőben bandukolva szeretettel megsimítja a fák törzsét, amik felismerik a jelet, és néhány nap múlva már Ősz felé dobálják a leveleiket, hogy belőlük készülhessen el a jövő évi zakó.

Időközben a madarak is összecsomagolják aprócska bőröndjeiket, és kellemesebb vidékek felé indulnak. Ősz a tisztásról integet nekik, szemében egy könnycsepp csillan, majd az ég is könnyekkel búcsúztatja a szárnyas vándorokat.

Látogatása végére színes takaróval takarja be a földet, elaltatja az álmos állatokat, és minden fától átveszi az új ruhára valót, így ők mezítelenül, dideregve, az ég felé nyúlva búcsúztatják Őszt, és fogadják az aggastyán Telet.

Tél a botjára támaszkodva ballag a szálloda felé, hosszú, fehér haját és térdéig érő szakállát összeborzolja a hideg szél. Az épület ajtajába érve lerázza a vállát melegítő bundát, amiből picike hópelyhek indulnak meg a szélrózsa minden irányába. Amikor megfelelően letisztította a ruhát, elégedetten bólintva foglalja el a kényelmes szobát.

Csak néhány nap múlva mutatkozik ismét, amikor a hó már puha szőnyegként borítja be a környéket. Tél ilyenkor útnak indul, bejárja a vidéket. Megvizsgálja a fákat és a bokrokat, megigazítja a föld vastag hótakaróját. Kitűnő munkát végeztek fiatalabb rokonai, ezért elégedetten, mosolyogva tér viszsza a szobájába. Leül a kényelmes karosszékbe, őrzi az erdő és a tisztás álmát, hallgatja mély, egyenletes szuszogásukat.

Látogatása végén még egyszer végigpillant a békésen alvó tájon, majd csendesen – nehogy felébressze – átadja a szoba kulcsát a személyzetnek, és óvatos léptekkel távozik. Nemsokára érkezik a kedvenc unokája, Tavasz, addig még a személyzetnek úgyis ki kell takarítania a szobát.

Titkaim

Elmondom három titkomat. Az első, hogy imádom a vízilovakat. Mert ők veszélyesek. Plusz a mesékben aranyosak és kedvesek, mégsem valók házi kedvencnek. Azonban nem a víziló a kedvenc állatom. A zsiráfokat kedvelem nagyon. Vonz a kecsesség, a hosszú nyak, a mindenki fölé magasodó öntudat. A főhajtásra való képtelenség, a mégsem ragadozó készség. Hogy azt eszi, amit más már nem ér el. Senkinek kárt nem csinál, nem vezényel. Nincs a lánc végein, éppen csak egy pont, ott középen. Mégis tud több lenni annál, mint aki a lánc elejére csöppen.

Zsófi

Nehéz döntés. A zsiráf is jó lenne, de én imádom a vízilovakat. Nem sülyedhetnek el, őket nem húzza le az a hatalmas teher, ami az életük, a testük. Képesek fent maradni a víz tetején. Olyanok, akár a jéghegy. Éppen annyit látsz belőlük, amennyit az adott pillanatban képes vagy látni, de a lényeg, az mélyen van. A múltkor vízilovakat láttam álmomban. A parton ültek. Hiányzott a lényeg. Az éltető víz. A takaró, a lepel, az igazi, talán egyetlen víziló élőhely. Furcsa volt. Meztelennek tűntek. Mintha elmondták volna minden titkukat egy idegennek. Az álmok, tudom, néha merészek, de eddig fogalmam sem volt, hogy falakon is áttörnek.

Jöjjön hát a második titok. Nem, nem az, hogy víziló vagyok. Pusztán egy ember, aki körül nincs többé fal. Mert egy álom elhitette vele, bízni akar. Na, ez a titkom. Néha az álmok megfejtésével foglalkozom. Mit jelenthet például, ha valakitől búcsúzom? Mit jelenthet egy képeslap? Mit csinál az, aki álmomban utánam koslat? Persze az életben nem figyel, még csak nem is néz. Hiszen a szerelem csupán este lehet olyan édes, mint a méz. Vajon miért gyötör egy rémkép? Miért ugrik be hirtelen egy régi fénykép? Vajon miért gondolok a családra, amikor éppen dolgozom, és miért dolgozom, amikor a család végre ott liheg a nyakamon? Egy álomban minden egyszerű. A szerelem szép, az idő végtelen, az élet észszerű. Mégis félek lecsukni a szemem. Mert hazudik a kép, és gyűlölöm, ha játszanak velem. A csalfa, hamis remény olyan, mint elhinni, hogy egy elhunyt még él. Vagy kívánni valamit, ami a visszájára fordul. Netalán hátba támadni valakit orvul. De az álmaim mindig szépek. Hamis, jelentéktelen mesei részek. Ezt próbálom megfejteni. Hogyan lehet valakit egyszerűen elfelejteni.

A harmadik titok az eddigieknél is mélyebb. Senki nem tudja, úgyhogy kicsit félek megosztani. Ez valódi.

Elkezdtem bújócskázni. Igen, a játékra gondolok. Most is éppen egy ágy alatt hasalok. Izgatott vagyok, megtalál-e, és hogy utána mit kapok. Netalán itt maradok, míg elfelejti, és valakivel újrakezdi. A gyerekek őszinték. Ha lát, szólni fog. Majd kiabál: Megvagy! Te vagy a hunyó! Hát így jár, aki egy ágy alá tud bújni, mikor elindul a Futó. Sakk matt. Gondolom. Ez is játék, csak már kicsit komolyabb. Itt az arcoddal sem szabad lebuktatni magad. Minden fekete és fehér, miközben a kép színes. Analóggal fényképez mostanában, aki híres. Épp egy ilyen fotó jön elő újra és újra álmomban. Kicsit fakó, mégis látszik rajta minden. Az érzelmek, a két fél, a fal, az ingem. Nem én hordom. Ahhoz túl nagy. Csak távolról figyelem, ahogy mások belebújnak. Mint én az ágy alá. Hirtelen és gyorsan. De a legfontosabb: titokban.

Na látod! Nincs több titkom, csupán ez a három. A víziló, a játék és az álom. Mindig is nyílt lapokkal játszottam, most miért ne legyek őszinte? Jó, ha van egy tükör, még akkor is, ha görbe. Örülök, hogy elmondtam Neked. De nehogy azt hidd, hogy mostantól mindent lehet. A titkaimat nem használhatod fel ellenem. Csak és kizárólag akkor, ha előtte szemtől szemben leülsz velem.

Sörfőzés és Jurassic Park

Gondolkodtatok már azon, hogyan függhet össze az alkohol és a mikrobiológia? Életében legalább egyszer biztos mindenki megkóstolja a sört, de olyat ki kóstolt már, ami negyvenöt millió éves élesztőből készült?

Bogi

Bizonyára Ti is hallottatok már a Szeszkultúra nevű tárgyról, amit az egyetemen tartanak. (Ha eddig nem volt hozzá szerencsétek, egyszer mindenképp érdemes kipróbálni.)

Aki hallgatta már ezt a tárgyat, az tudhatja, hogy a sörfőzés története körülbelül kilencezer évvel ezelőttre nyúlik vissza, az ókor előtti Kínába.

Az ásatásokon talált edények falain maradt növényi maradványokból és a régi feljegyzésekből következtettek arra a kutatók, hogy már akkoriban is ismerték a sörkészítés tudományát, bár biztosan kezdetlegesebb technológiával dolgoztak napjainkhoz képest. Azóta a sörnek rengeteg féle fajtája látott napvilágot, mint például a jégsör, ma divatos ízesített sörök, az alkoholmentes- és a különböző gabonákból készült sörök.

A tavalyi Szakkolégiumi Napok keretein belül lehetőségem volt ellátogatni egy budapesti sörfőzdébe is, ahol meg lehetett ismerkedni a sörkészítés folyamataival az alapanyagoktól kezdve, egészen a palackozásig. Véleményem szerint érdekes volt megtudni, hogy mennyi különböző sör készülhet. Például mesélték, hogy van olyan amelyiket hordóban érlelik és kísérleteznek egy desszert sörrel is. A program keretein belül még kóstolóra is lehetőség volt az egyik elkészült termékből. Mindenképpen érdemes lehet ellátogatni bármely sörfőzdébe, ha lehetőségetek nyílik rá.

A következő történet meglepő módon kapcsolódik a sörkészítéshez. Dr. Raul Cano egy rendkívüli mikrobiológus, aki több millió éves borostyánkövekből izolált körülbelül ezerkétszáz mikroorganizmust. Ezek között található egy olyan faj, amely a napjainkban is használt sör-és kenyérélesztőhöz nagyon hasonlít. Viszonylag könnyen sikerült felélesztenie a kinyert mikroorganizmust, hiszen cukor és táptalaj segítségével gyorsan szaporodott. Ezek az eredmények olyan meglepőek voltak, hogy egy másik mikrobiológus, Chip Lambert is elkezdett kutatni a témában, és ellenőrizte Dr. Cano kísérleteinek reprodukálhatóságát. Ezt a kutató nem vette rossz néven, barátok lettek egy idő után, és volt, hogy együtt munkálkodtak. Tizenkét évig érlelődött a tudósokban a gondolat, mire megszületett a terv, hogy az élesztőből sört készítsenek. Ahhoz viszont nem volt elég szakértelmük, hogy a végeredmény ízletes is legyen. Éppen szerencsésen alakult, hogy Lambert akkoriban ismerkedett meg Peter Hackett sörfőzővel, akinek mesélt a kutatásaikról. Hackett segítségével, sok kísérletezés után megalkották a végleges terméket, aminek az íze és a története egyaránt érdekes. A sör nevének kiválasztásánál több ötlet is felmerült, például a Jurassic Amber Ale, ami utal az ital eredetére, vagy a T-Rex Lager. A végleges név „45 million year-old yeast beer" lett.

A kutató ráadásul a Jurassic Park című film nagy kedvelője is, ezzel a felfedezésével pedig szinte életre keltette a film alapgondolatát, csak dinoszaurusz DNS helyett élesztőt nyert ki a borostyánkövekből. A még nem végleges termékből a film második részének stáb bulijára is küldtek néhányat. Nem is dönthetett volna jobban a névválasztással, amikor megalapította cégét és Fossil Fuel Brewing Company-nak (szabadfordításban: őskori maradványból főzött sör vállalat) nevezte el.

Magyarországon legjobb tudomásom szerint sajnos nem beszerezhető, de ha valaki Amerikában, azon belül is Kalifornia környékén jár, érdekes lehet megkóstolni egy sört, melynek az egyik alapanyaga negyvenöt millió éves.

Finom és olcsó, avagy a spenót és az éhes diák kapcsolata

A spenóttal sokan vannak rossz vagy közömbös viszonyban, pedig jól elkészítve nagyon finom tud ám lenni! Emellett teljesen koli kompatibilis, hiszen olcsó, és nagyon gyorsan varázsolhatunk belőle ízletes és egészséges ebédet vagy vacsorát. Az alábbi recept igazából csak útmutató jellegű, illetve több allotróp módosulata is van, alapvetően ez egy szósz. Ha azonban kisebb viszkozitásra fáj a fogunk, lehet belőle krémleves is.

Gergő

Hozzávalók:

- 400g fagyasztott spenótpüré
- kb. 100g tészta
- tej
- fokhagyma
- egy fél csirkemell
- só, bors (szerecsendió, bazsalikom) ízlés szerint
- 2 evőkanál liszt (leveshez)
- olívaolaj

Elkészítés:

Spenótszósz: Előző este vegyük ki a spenótot a fagyasztóból, hogy időben kiolvadjon (ha még fagyott, akkor egy erős késsel fel lehet vágni, úgy gyorsabban olvad). A húst vágjuk kockákra és pirítsuk meg egy serpenyőben, majd szedjük ki. Ebbe a serpenyőbe már mehet is a spenótpüré, hozzáadhatunk egy kis tejet, a fűszereket és a fokhagymát, majd kis lángon főzzük pár percig. Tejjel lehet hígítani ízlés szerint, majd a végén rakjuk vissza húst! Most jöhet a tészta! Forraljunk föl egy fazékban kb. annyi vizet, ami majd bőven ellepi. Ez a folyamat fölgyorsítható egy vízforralóval. Közben adjunk hozzá jó néhány csipet sót és egy kis olívaolajat, majd mikor már bugyog, tegyük bele a tésztánkat és kevergetés közben főzzük, míg al dente nem lesz Van tartása, már nem kemény és még nem szétfőtt, puha és szomorú. Tésztától függően ez nagyjából nyolc percet vesz igénybe, de a csomagoláson rajta szokott lenni a főzési idő. Mikor késznek ítéljük, szűrjük le és akár egy egész gerezd fokhagymát is tehetünk rá, ha azt akarjuk, hogy a szobatársunk és a vámpírok is elkerüljenek minket (szerintem megéri, mert finom). Majd kombináljuk a szószunkkal és elkészült a vacsora/ebéd.

Krémleves: Egy fazékban kezdjük melegíteni a spenótpürét, majd mehet bele a tej és a fűszerek. Ezután főzzük közepes lángon, közben lassan szórjuk hozzá a lisztet és kevergessük. A lisztnek kell pár perc, míg megfő, és készen is vagyunk.

Jó étvágyat kívánok!

			1	7	2			
1	9		8		6		5	
8	7					4		
	8	9						3
	3			5			6	
2						7	9	
		1					4	9
	4		6		1		7	5
			9	8	4			

							5	3
5		1			3	2		9
	3			2		4		
	6		5	1		9		
8								7
		4		8	2		6	
		2		5			7	
9		7	2			8		4
3	1							

		9						3
						6	4	
6	1			8	2			
4				9	3		6	1
9	5						3	8
3	6		2	4				7
			4	6			8	5
	8	6						
7						3		

Nyerj italkupont!

Fejtsd meg a sudokut és ezt a rejtvényt, a helyes megoldást fotózd le és küldd el:

kemleloszerk@gmail.com

Határidő: Dec. 1.

Vízszintes

3. Vodka, absinthe, citrom, cukor, láng
5. Ne félj a színétől! Nem radioaktív!
7. 20 pohár, 2 labda, 1 asztal, 4 szomjas egyetemista
8. A csuklómozgás a lényeg!
9. Péntek, buli, zene, szép lányok, helyes fiúk

Függőleges

2. Nem nagy és nem városi.
1. A pultosok kedvenc röviditala!
6. Kicsi/nagy? Sajt/salsa?
7. Klasszikus, világos
4. 80% alkohol!

KEWELL